

LBRIS

We know
books

cătălin leontie
despre om și oameni

EDITURA
CREATOR
BRAȘOV, 2025

cuprins

Poet adevărat de Ana-Maria Păunescu.....	5
iubito hai să construim o casă	11

orice iubire are stropi de infinit

acolo unde ești.....	15
adu te rog la gura râului.....	17
am să te cer iubito.....	18
am să te caut.....	20
acasă în vis.....	22
atât de frumoasă	25
atunci când ne vedem.....	26
buchetul.....	27
bucurie	28
calvarul dragului de tine	30
captiv în eternitatea ta	32
cât de frumos dansăm iubito astă seară	34
câte culori îți trebuie să construiești un curcubeu	35
cel mai frumos loc de pe pământ.....	36
ce ți-am făcut să te primesc în viața mea	37
cine ești.....	38
cum să mă îndrăgostesc de tine	40
desculți prin dumbravă.....	42

doi deținuți	43
dor de gura ta	44
eroina unei întâmplări din vară	45
elogiu	46
fata cu totul de foc	47
iubita olarului	48
iubito azi îți dăruiesc un pom	50
iubito haide să fugim în munți	51
îmbată-mă cu flori	52
în grădina ta	54
în ochii ăia verzi	55
în ochii tăi de caramele	56
în orice aspect al vieții	58
îți mulțumesc femeie	60
îți amintești	61
mă rog să vină vara	62
mi-e sete de privirea ta	64
nemuritoare	66
nu știam decât să mor	67
nuntă în ianuarie	68
o liniște ciudată	69
oamenii sunt lipiți	71
ochii ei albaștri	72
odă florilor	73
ofrandă-mă	75
oglinda	76
parfum de femeie	78
prea plinii de vinovăție	80
pre tu tindeni	81
puțin câte puțin	82
regăsire	83

ruga spre ea	84
să-mi spună noaptea unde ești	85
semințe de nebuni	86
semne de întrebare	88
te văd în cele șapte arte	90
te visez ideal.....	92
te vreau	94
toamna mea.....	96
topirea metaforică.....	97
un singur sens	98
visul gerar	99
visul unui om	101

portrete și regrete

adică	105
adu-mi aminte	107
am obosit	108
am vrut să urc la cer.....	109
apleacă-ți crengile stejare	110
ascunde-mă de vrei	111
atâtea războaie	113
ce e artistul	114
cea mai grea meserie din lume	116
citirea din mine	118
copacul cu spini	120
cutremur	122
democrație.....	124
e rândul meu.....	125
eu nu știu altă cale	126
fiți voi.....	128
flacăra vie.....	130

flori de toamnă gri.....	131
flutur	132
groaznica iubire	133
ia-mi tot ce vrei.....	134
iarnă în bucurești	136
iartă-ți poetul dacă ți-a promis.....	137
îmi pasă de tine	138
în altă lume	140
în casa poeziei mele	141
întoarce-te în mare.....	142
jocul inocent	143
la 4 dimineața	144
la geamul unui bucurești murdar	145
la luptă	147
m-am ars	148
mai e ceva de zis	149
manifest	151
mă doare mamă	153
metoamnorfoza.....	155
mi-e frică să ajung om mare.....	156
miller.....	157
mimul	158
moartea poetului	159
nu-mi aduceți flori la groapă.....	161
ora de moarte.....	163
pe-o floare de cireș	164
poetul și muntele.....	165
renaștere	166
reper.....	167
revedere.....	168
să ne iubim în libertate.....	169

să ne prefacem că nu am fost	170
să ne sacrificăm de dragul muncii.....	172
să nu îți lacrimi vreo pleoapă.....	173
stropi de raku.....	174
sunt	175
sunt doar o carte	176
suntem o lume de defecți	177
tablou nocturn la cuca	179
te văd de parcă ar fi prima oară	180
toamnă amară	181
toamna cerșită	182
ultima partidă.....	183
un tren numit destin.....	184

dorul care doare

aceeași mama	189
acum târziu	191
adio scrie pe biletul tău de tren	192
atunci când îmi e dor	193
au ieșit ghiociei pe strada mea	195
boala fără leac	196
ce-a fost a fost	198
ce facem noi.....	199
cimitire.....	200
comoară.....	201
condamnarea la tine	202
condamnat să mă gândesc la tine	204
conjugarea lui a fi.....	205
crăciun fără tine	206
cumplit adio	207
de-a simțitelea.....	208

deja mi-e dor de tine	209
de vorbă cu timpul	210
dezunitatea timpului	211
dialog cu toamna	212
dispari ușor	213
dor de toamna noastră	215
doruri care dor	216
fantasma ta	218
filmul vieții noastre	219
galaxii	220
ianuarie devreme.....	221
imaginar icar	222
insomnie	224
în vara 'ceia.....	226
într-o carcasă de strigoi	228
învață-mă te rog	230
jocul mut.....	231
la miezul nopții	233
lacună	234
la mine-n suflet	236
la poarta dorului.....	237
lipsești	238
lumina de la geam	239
nimic nu a mai fost la fel	240
nu am să te uit vreodată	241
patul gol.....	242
pătura de tu	243
primăvara de azi	245
primăvara cu scrisori	246
să te mai văd o clipă	247
strigăt de durere	248

tăcerea doare	250
te rog rămâi	251
tu în anotimpuri	252
tunetul.....	253
umbra	254
unde te găsesc	255
vara din tine.....	257
veselie tristă	259
viscol	260

Poet adevărat

Craiova, 2019. Încă o ediție de „Festival Internațional Adrian Păunescu”. Acum câțiva ani. Mai tineri cu toții. Mai vii cu toții. Lângă mine, lângă noi, oameni puternici, poeți adevărați, cititori care caută în vers un sens pentru toate. O altă ediție de *concurs național de poezie*. Peste trei sute de înscriși, fiecare cu două-trei poezii trimise pe adresa corectă. Un juriu care citește, an de an, poeziile fără să știe cui aparțin. Apoi o juri-zare făcută pe îndelete, la o masă rotundă. Citește fiecare dintre membrii juriului câte o poezie dintre cele finaliste. Nicolae Dabija, regretatul poet basarabean, nimerește să citească, cu voce tare, „iubito, hai să construim o casă”. Articulează ferm, dar și molcom, ca Basarabia însăși, fiecare imagine. Ridică mâna spre cer la câteva dintre versuri. Face niște pauze între strofe, o pauză mai lungă apoi și, la final de lectură, ne spune nouă, celorlalți: **poet adevărat!** Asta după ce scriitorul Nicolae Dan Fruntelată, Dumnezeu să-l odihnească!, scrisese, tot ca membru al juriului, cu o etapă mai devreme, pe foaia de notare, în dreptul aceluiași autor ascuns în spatele unei cifre de identificare – **e poet!**

Cătălin Leontie. Sala Mare a „Teatrului Național Marin Sorescu” din Craiova. Festivitatea de premiere, câteva ore mai târziu. Finaliștii, în sală, fără să știe încă rezultatele. Putea fi o mențiune, putea fi marele premiu. Pentru Cătălin, în acel an, a

fost Marele Premiu al *Concursului de Poezie Adrian Păunescu*. Un tânăr blonziu, cu poezie în zâmbetul timid și cu emoția unei victorii complet neașteptate. Un tânăr, niște ani de trăiri și de versuri (ne)scrise. Iar în lumea în care ne zbatem, uneori fără șanse de câștig, cum să se mai aștepte careva ca un concurs de poezie să nu fie aranjat și să câștige, subiectiv, desigur, *poetul* care a vibrat cel mai clar în inimile noastre?

Îmi spune și azi că poezia lui se datorează și acelui moment. Și clipei în care i-am propus să devină colaborator al revistei „Flacăra lui Adrian Păunescu”, trimițând spre poșta noastră câte un poem în fiecare săptămână. Îi spun și azi că poezia lui, încurajată, desigur, de votul unor mari scriitori care au fost în acel an în juriul Festivalului și de mirosul inegalabil de hârtie de ziar care apără autorii de marea uitare, este **poezie ade-vărată**. Cum rar se mai găsește în zilele noastre pline de invidii și de pseudo-rime, încărcate de figuri de stil lipsite de consistență și muguri pentru mâine. Cum rar se mai citește în cărțile cu coperte lucioase care izbucnesc pe la editori interesați, cum altfel?, numai de profit.

Cătălin Leontie chiar e de-al nostru. De-al poeziei mari. Și apariția acestui volum de versuri, într-un an rotund, matematic, era obligatorie pentru ca versurile lui să rămână. Cum știu să rămână numai acele frânturi de suflet care pleacă spre destinații precise: spre suflete de oameni. Era obligatoriu, Cătălin, să găsești calea pentru a fi sigur că nimic din tot ceea ce ai făcut până azi, în viața ta de scriitor, nu a fost în zadar. Nici măcar acele zile lungi în care, asemenea oricărui creator ade-vărat, ți-a venit să pleci în munți și să te lași, pentru a mia oară, de scris și de simțit.

Citiți-l pe Cătălin Leontie, luați acasă aceste pagini care nu sunt altceva decât bucăți din viața lui, îmbogățiți-vă bibliotecile și mințile cu trăirile deloc anoste ale unui om care își urcă viața, de cele mai multe ori, dincolo de cuvinte, pentru a trece de traume și de emoția secunde, de împliniri și de vârfuri de munte încă neatinse, de tristeți și de cumplitul sentiment al trecerii prin lume, de-odată cu lumea.

„iubito hai să construim o casă...” De-aici a început totul. Și iată casa, frumos construită, sub forma unor coli de hârtie prinse-ntr-o copertă, ca-ntr-o niște pereți (oricum inexistenți) pe care cititorul, din mândrie, poate crede că i-a dăruit cu bună-știință, cu fiecare vers citit.

Ana-Maria Păunescu

iubito hai să construim o casă

iubito hai să construim o casă
fără pereți și sigur fără ușă
să nu avem nici scaun și nici masă
și nici măcar vitrină cu păpușă

să nu avem vreo urmă de fereastră
pe care să privești atunci când plec
și nici acoperiș deasupra noastră
ca noaptea luna să ne fie bec

să n-avem ceas să nu ne afle timpul
și în momente să găsim egida
să curgem controlat precum nisipul
și noi îmbrățișați să fim clepsidra

te rog frumos să nu avem nici pat
și nici măcar o noptieră alături
s-adormi târziu la pieptu-mi de bărbat
și goliciunea să ne fie pături

iubito vrei să construim o casă?

orice iubire are stropi de infinit

acolo unde ești

acolo unde ești e foc
născut din clipele martire
arzând de-atâta dăruire
acolo unde ești e foc

cu ochii tăi sculptați din cer
și raiul biblic în privire
clipești dorință și iubire
cu ochii tăi sculptați din cer

și gura ta ca o petală
din floarea ce o porți pe față
c-un râset mă trezești la viață
cu gura ta ca o petală

în pieptul tău se nasc flori
ca-ntr-un spectacol de magie
bătând cu-atâta energie
în pieptul tău se nasc flori

iar părul tău cu mal de prut
curgând pe umeri ca izvorul
în el se-mpleticește dorul
în părul tău de peste prut

cu trupul tău de-odinioară
păzește-ți sufletul imens
așa fragil și plin de sens
cu trupul tău hotar de țară

și vocea ta când spui povești
cuvintele-ți sunt flori de măr
miroase tot a adevăr
când spui cu-atâta drag povești

acolo unde ești e tot
e infinitul ce răsună
din tot ce ești femeie bună
acolo unde ești e tot

adu te rog la gura râului

te-aștept la gura râului la noi
să vezi aici tărâm de poezie
putea-vei sta de vrei până pe joi
și-adu ceva creioane și hârtie

te-așteaptă o pisică-n foișor
flămânda cerșetoare de iubire
adu-i te rog lapte și-un peștișor
s-o simți și tu cum toarce-a fericire

o să găsești aici și munții tăi
și o pădure ce-ți va fi odaie
ea te-a rugat când vii înapoi să-i
aduci pe noapte câțiva nori de ploaie

te-așteaptă aicea și grădina mea
la care vin cu-atâta bucurie
adu te rog un tril de rândunea
s-asculți când pun trecutul pe hârtie

te-aștept la gura râului mereu
cu straie înflorate și mâncare
când vii aici te rog din suflet eu
să iei la tine și-o îmbrățișare

am să te cer iubito

iubita mea cu ochii ca de scoarță
natura ta e atâta poezie
mă prinzi cu drag în zâmbetul de hoață
și mă inviți
și te invit la veșnicie

am să te cer neînțeleasa mea
la fiecare om ce-mi iese-n cale
și-am să alerg în puncte cardinale
să strâng măcar un miliard de da

am să te cer nebuna mea iubită
și n-o să mă oprească vreun ospiciu
îți las la mână stângă un indiciu
un semn pentru povestea noastră infinită

am să te cer iubita mea pe munte
zăganul să ne fie martor mut
să facem din decenii azimut
și viața să ne lase semne-n frunte

iubito am să te cer la miez de noapte
și-am să te desenez cu degetul pe stele
așa cum știu
stăpâna vieții mele
tu ești cea mai iubită dintre toate

iar de emoțiilor nu le fac față
am să te cer iubita mea în pat
acolo unde-n orice dimineață
te simt femeie și mă simt bărbat

am să te caut

am să te caut pe tine
cea romantică și specială
am să te caut prin ruine
și-acolo unde-i legea marțială
prin ziare vechi și buletine
ți-oi căuta numele cu sfială
și dacă n-am să știu de mine
bolnav
te-oi căuta în tine

am să te caut printre sori
de unde îmi spuneai că ești
te-oi căuta și printre muritori
și-n liniște
și în povești
și-n ce va fi și-n tot ce-a fost
am să te caut ca un prost
te-oi căuta devreme-n zori
și-n asfințitul dintre nori
și-n orice colț de bucurești
te-oi căuta
să nu mă oprești

și chiar de n-am să te gădesc
tu cea romantică și bună
te-oi căuta în ce slujesc
în poezie și în lună
în cardinale-am să gonesc
și-n tot ce-i sfânt și îngeresc
și-n orice gând care răsună
în dimineți
și-n noapte bună
sperând că am să te gădesc

te-oi căuta în tot și-n toate
în așternuturi după noapte
te-oi căuta prin țări străine
în unde
cum
de ce
în cine
și în război și în dreptate
în faptele nevinovate
am să te caut peste tot

în fine
am să te caut și în mine

acasă în vis

am să te caut în vis
acolo unde ești acasă
unde găsești mereu o casă cu pisici
și o grădină cu frezii și lalele
cucerite de o armată de arici
te voi găsi mereu aici
în vis

acolo unde pădurile miros a vânt
și nu a sunet de topoare
iar cerbi cu lupi se joacă
și nu-i nevoie de mâncare

un vis
fără nevoi
unde izvorul curge liber
și pomii asemeni înfloresc
iar rândunelele și ulii
în stoluri zboară
și plutesc în voia gândului
pe drumul vântului
prin infinitul ce-l găsești
în sensul dat cuvântului

am să te caut în vis
acolo unde plouă cu zâmbete și culoare
unde sobele au formă de îmbrățișare
și oamenii își trimit în fiecare zi scrisori
și ciocolată albă
și buchete mari de flori
unde câinii nu sunt vagabonzi
ci au familii cu regine regi prințese
un loc al lor unde sunt lorzi
iar fiecare fluture în zborul brownian
îi acompaniază-n liniște
pe schumann și chopin

am să te caut în vis
acolo unde te desenez în toate culorile pământului
timidă
inocentă
zglobie
pasională
blândă
empatică
grațioasă
și frumoasă
doamne cât de frumoasă
am să te caut în vis
acolo unde ești acasă

cu inima în mâini și pieptul dezgolit
am să te gădesc
bine ai venit
aici
în vis

atât de frumoasă

ochii mei te văd atât de frumoasă
femeie parcă născută din zei
clipesc și mă-ntorc iar la tine acasă
unde te admir în miresme de tei

și gura te știe atât de gustoasă
când mușc din sărutu-ți cu foame de lup
tu fugi de la mine tăcută sfioasă
chemându-mi sărutul pe suflet și trup

urechea te-aude o melodioasă
când spui în povești tot ce vrei și ce simți
și vocea ta caldă și limba tăioasă
sunt scopul nocturnelor mele rugăminți

amprenta te simte că ești călduroasă
în palmă te țin ca pe-o stea de pe cer
și mâinile noastre încearcă să țeasă
un nou început pe-o fărâmbă de ger

și sufletul simte cât ești de frumoasă
femeie venită aici din olimp
o inimă am și îți e credincioasă
tu umple-mi clepsidra cu tine și timp

atunci când ne vedem

adu-mi te rog atunci când ne vedem
un dram din ce-ți provoacă fericire
ca să-l hrănesc cu pace și poem
și să plantez în carnea sa iubire

să-l ud frecvent cu sunete de sol
și do re mi și ce e-n partitură
atunci când sufletu-ți se simte gol
să-ți cânte o romanță cu căldură

din când în când i-aș povesti povești
cu pământeni și urme de visare
să știe că-n războaie când iubești
găsești frumosul drum spre împăcare

și i-aș lega de-o ață niște sori
să-ți strălucească clipa din privire
când vei citi pe pielea lui scrisori
pe care ți le-am scris cu fericire

și-așa cum e legenda din scripturi
ajută-mă să evităm dezastrul
adu-mi când ne vedem firimituri
că vreau să rătăcesc în ochiul tău albastru

buchetul

ți-am pus într-un buchet un felinar
să-l pui la geam să lumineze bine
ca-n zborul meu din noapte voluntar
să văd unde e drumul către tine

să pui laleaua-n vază lângă pat
să-ți cânte noaptea ode feminine
ca-n zborul meu
când sunt îndepărtat
să simt că sunt mai aproape de tine

să te-nvelești cu frunza de ferigă
ce-mbracă-n verde dragile coline
ca eu să știu când doru-n mine strigă
că am ajuns naiva mea la tine

și-n piept să ai floarea de trandafir
parfumul tău și-al ei să se îmbine
ca eu să mă îmbăt
și-apoi martir
să odihnesc de zborul
lângă tine

bucurie

mi-am odihnit sufletul în a ta palmă
l-ai învelit cu palma ta de puritate
în jur simțeam parfum din vocea ta cea calmă
spunând povești din noi și doar sinceritate

mai tresăream când îți doreai să schimbi subiectul
și gândul continua captiv să scrie
în timp ce îți simțeam plural afectul
cu-atâta liniște și-atâta bucurie

eram doar doi abia ieșiți din carapace
și lepădați de tot ce-nseamnă vanitate
îmi odihneam sufletu-n palma ta de pace
și te simțeam că ești cu-atâta claritate

vibra în corpul meu o liniște ciudată
când am simțit că palma ta cerșește-o strângere
eram pierdut în ochii tăi verzui de fată
și totul îmi era normală curgere

mi-ai spus „te simt” și te simțeam atât de bine
atât de serioasă dulce și glumeață
și tot tabloul ăsta plin de groază și ruine
ne invita să ne pictăm o nouă viață

și-ntr-un final dormind în palma ta rănită
visam la viitor și o întrevedere
simțind parfumul vocii tale cum invită
să odihnim în pace și încredere